

J. Karolczyk

Cieślinowice Duże, st. 1, gm. Tomaszów
Mazowiecki, woj. piotrkowskie, AZP
71-58/18

Informator Archeologiczny : badania 25, 65-66

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie sąsiadującym z odkrytym w l. 1987–1988 kamiennym jądrem kurhanu(?) warstwa ciałopalenia była prawie całkowicie pozbawiona materiału zabytkowego.

Na cmentarzysku odkryto również budowlę ze śladami 9 dołków postłupowych oraz 2 skupiska naczyń neolitycznych kultury amfor kulistych: fragm. amfory, naczynia z guzkami i naczynia z ornamentem sznura.

Brzezie, st. 29, gm. Pleszew, woj. kaliskie patrz środkowa i późna epoka brązu

Charłupia Mała, st. 8
gm. Sieradz, woj. sieradzkie
AZP 69-44/—

Muzeum Okręgowe w Sieradzu

Badania prowadził mgr Piotr Kurowicz. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Sieradzu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Badania prowadzone były we wschodniej i zachodniej części cmentarzyska, które w dużym stopniu zostało zniszczone przez piasknicę. Przebadano obszar 200 m² odkrywając 14 grobów (nr 15–28), palenisko oraz znaczną ilość materiału luźnego. Wyróżniono 10 grobów jamowych i 4 popielnicowe.

Wyposażenie grobów było różnorodne, od kilku fragm. ceramiki do kilku całych naczyń. Z popielnicy grobu 22 pochodzi obustronnie czerniona, baniasta popielnica ornamentowana rzędami trójkątów i dwoma plastycznie ukształtowanymi uszkami, misa oraz duża ilość fragm. naczyń wtórnie przepalonych.

W palenisku o średnicy 1 x 1,2 m i miąższości 0,2 m, w czarnej warstwie piasku z drobnymi, przepalonymi kamieniami znaleziono kilka fragm. ceramiki lepionej ręcznie, fragm. przepalonych kości ludzkich oraz żelazną igłę.

Oprócz licznej ceramiki lepionej ręcznie odkryto 3 przęśliki gliniane, noże, igły, sprzączki do pasa wykonane z żelaza, fragm. paciorka melonowatego, fibulę typu N oraz kabłąk brązowej fibuli trąbkowatej. Na powierzchni cmentarzyska znaleziono 2 drobne fragm. terra sigillata.

Badania będą kontynuowane.

Cieblowice Duże, st. 1
gm. Tomaszów Mazowiecki,
woj. piotrkowskie
AZP 71-58/18

Muzeum w Tomaszowie Mazowieckim

Badania prowadził mgr J. Karolczyk. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Piotrkowie Trybunalskim. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu rzymskiego.

Badania prowadzono w zachodniej, północno-zachodniej i północnej części cmentarzyska. Głównym celem było uchwycenie granic cmentarzyska. Przebadano obszar o powierzchni 125 m². Znaleziono grób popielnicowy bez wyraźnego zarysu jamy, z popielnicą czarną, całkowicie zniszczoną (mocno rozłusowaną). Grób nie zawierał dokładnych wyznaczników chronologicznych, na jego wyposażenie składały się: fragm. naczyń, kości, przepalony przęślik i drobne grudki stopionego brązu.

W obrębie przebadanego obszaru znaleziono niewielką ilość ceramiki luźnej. Sporadycznie wystąpiły pojedyncze kości ludzkie. Nie znaleziono luźnych przedmiotów metalowych.

Badania 1991 pozwalają stwierdzić, że cmentarzysko zostało całkowicie przebadane. W ciągu ośmiu sezonów przekopano obszar o powierzchni ponad 10 arów, na którym znaleziono 149 grobów ciałopalnych datowanych na II–III w. oraz znaczne ilości materiału luźnego.

Badania zakończono.

Góra,
gm. Jaraczewo, woj. kaliskie
AZP 62–32/—

Pracownie Konserwacji Zabytków Sp.
z o. o. w Poznaniu Pracownia Nauko-
wo-Badawcza

Badania prowadzili mgr mgr Piotr Śniady i Piotr Wawrzyniak (autor sprawozdania) przy udziale mgr. Edwarda Krausego. Finansowane przez Wojewódzki Okręgowy Zakład Gazownictwa w Poznaniu. Pierwszy (i ostatni) sezon badań. Osada produkcyjna — hutnicza ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich, osada ludności kultury lużyckiej, ślady osadnictwa późnośredniowiecznego.

Stanowisko zostało odkryte w ramach badań AZP w 1982 r. Położone jest w południowo-wschodniej części wsi Góra, nieopodal stacji kolejowej, przy drodze lokalnej Góra-Parzęczew; fizjograficznie — w obrębie małej dolinki nadzalewowej bezimiennego cieku.

Badania miały charakter ściśle ratowniczy i zostały wykonane z nakazu Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Kaliszu. Objęto nimi zagrożony całkowitym zniszczeniem w trakcie instalowania gazociągu fragm. stanowiska dł. 100 m i szer. 5 m (na odcinku 16,5 m nieco szerszy — 7,5 m), o łącznej powierzchni ok. 540 m² (wykopy I–III).

W sumie odkryto 37 różnego rodzaju obiektów, głównie przeworskich. Są to m.in. 4 dymarki (fragm. większego piecowiska), 2 mielerze, prazak, paleniska, bliżej nieokreślone funkcjonalnie jamy i dolki (niektóre lużyckie). Określono północną i południową granicę zasięgu osady przeworskiej. Stwierdzono, że obiekty lużyckie zlokalizowane są na południe od osady przeworskiej i zalegają w bezpośrednim sąsiedztwie bezimiennego cieku.

Wśród ruchomego materiału źródłowego obok skorup naczyń ludności kultury przeworskiej (m.in. „siwych”) i lużyckich natrafiono na nieliczne ułamki naczyń późnośredniowiecznych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Naukowo-Badawczej PKZ w Poznaniu, Sp. z o. o.

Badania zakończono.

Grochy Stare, st. 1
gm. Poświętne, woj. białostoc-
kie
AZP 41–84/19

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych na województwo białostockie

Badania ratownicze prowadziła mgr Katarzyna Rusin przy współudziale archeologów z Działu Archeologii Muzeum Okręgowego w Białymstoku. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe typu „rostolckiego”.

W 1991 r. kontynuowano rozpoczęte w 1989 r. badania kurhanu nr 1. Przebadano również kurhan nr 2.

W kurhanie nr 1 wyeksplorowano pozostałą część jamy grobowej. Materiału zabytkowego nie znaleziono. Dno jamy grobowej znajdowało się poniżej współczesnego poziomu wód gruntowych. W ćwiartce południowo-wschodniej i północno-wschodniej kurhanu nr 1 odsłonięto również kilka jam i palenisk zawierających materiał ceramiczny z epoki